

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: V. C., zastoupeného JUDr. Petrem Knoblochem, advokátem v Plzni, Husova 17, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2005, čj. OAM-437/LE-B01-B02-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 9. 2005, čj. 60 Az 72/2005 - 26,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Odměna advokáta JUDr. Petra Knoblocha se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 7. 2005, čj. OAM-437/LE-B01-B02-2005, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 22. 9. 2005, čj. 60 Az 72/2005 - 26, zamítl.

Rozsudek Krajského soudu v Plzni žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl včas podanou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. pak Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Citovaná ustanovení znemožňují, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody a skutečnosti, než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ačkoliv je stěžovatel mohl uplatnit již v tomto

řízení. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem se vztahuje k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 2 s. ř. s.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené žalobce neuplatnil v řízení před krajským soudem.

V žalobě, kterou se žalobce domáhal u krajského soudu přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, v obecné rovině namítal nesprávné posouzení skutkového stavu věci žalovaným, v jehož důsledku je jeho rozhodnutí nesprávné. Toto tvrzení konkretizoval jen potud, že byl nucen opustit zemi původu v důsledku mimořádně tíživých životních okolností a s vědomím bezvýchodnosti své situace. Dále uvedl, že si je vědom toho, že důvody, pro něž žádal o azyl, neodpovídají podmínkám pro udělení azylu stanoveným v § 12 zákona o azylu, a že žádá soud o posouzení možnosti udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. S těmito námitkami se krajský soud ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal.

V kasační stížnosti žalobce (stěžovatel) namítal, že krajský soud nesprávným způsobem posoudil otázku, zda správní řízení předcházející podání žaloby netrpělo procesní vadou. Vady správního řízení přitom spatřuje konkrétně v tom, že žalovaný nedostatečným způsobem provedl dokazování ve věci a že rozhodnutí žalovaného je nedostatečně odůvodněno; dále, že na správně zjištěný skutkový stav byl aplikován nesprávný právní závěr, zejména že se žalovaný nezabýval otázkou překážek vycestování, protože skutečnosti, které zjistil, takový závěr odůvodňují. V poslední řadě stěžovatel uvedl, že mělo být přihlédnuto ke skutečnosti, že stěžovatel má v České republice družku, se kterou se chce oženit.

Kasační stížnost se tedy opírá výhradně o důvody (vytýkané vady správního řízení) a skutečnosti (družka stěžovatele žijící v České republice) žalobou neuplatněné, ač stěžovateli nic nebránilo namítnout je v žalobě. Kasační stížnost zároveň neobsahuje jiný stížní důvod (důvod uplatněný žalobou nebyl zopakován), proto je nepřipustná. Nejvyšší správní soud ji z uvedeného důvodu odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Zároveň podle § 109 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nepřihlédl k nově uplatněným skutečnostem.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 2x 1000 Kč za dva úkony právní služby - převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé,

a dále 2x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu